Dokument ten służy wyłącznie do celów dokumentacyjnych i instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego zawartość

►**B**

DYREKTYWA RADY NR 92/33/EWG

z dnia 28 kwietnia 1992 r.

w sprawie obrotu materiałem rozmnożeniowym oraz nasadzeniowym warzyw, innym niż nasiona

(Dz.U. L 157 z 10.6.1992, str. 1)

zmienione przez:

		Dziennik Urzędowy		
		nr	strona	data
►**M1**	Commission Decision of 16 June 1993 (*)	L 177	27	21.7.1993
►**M2**	Commission Decision of 15 February 1994 (*)	L 66	33	10.3.1994
►**M3**	Commission Decision of 8 February 1995 (*)	L 36	34	16.2.1995
►**M4**	Commission Decision of 17 January 1997 (*)	L 39	21	8.2.1997
►**M5**	Commission Decision of 18 December 1998 (*)	L 8	29	14.1.1999
►**M6**	Decyzja Komisji z dnia 11 lutego 2002 r.	L 41	43	13.2.2002
►**M7**	Rozporządzenie rady (WE) NR 806/2003 z dnia 14 kwietnia 2003 r.	L 122	1	16.5.2003
►**M8**	Dyrektywa Rady 2003/61/WE z dnia 18 czerwca 2003 r.	L 165	23	3.7.2003
►**M9**	Decyzja Komisji z dnia 25 stycznia 2005 r.	L 22	17	26.1.2005

(*) Akt ten nie został nigdy opublikowany w języku polskim.

▼B

DYREKTYWA RADY NR 92/33/EWG

z dnia 28 kwietnia 1992 r.

w sprawie obrotu materiałem rozmnożeniowym oraz nasadzeniowym warzyw, innym niż nasiona

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 43,

uwzględniając wniosek Komisji ([1]),

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ([2]),

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ([3]),

a także mając na uwadze, co następuje:

produkcja warzyw zajmuje istotne miejsce w rolnictwie Wspólnoty;

uzyskanie zadowalających efektów w uprawie warzyw zależy w dużej mierze nie tylko od jakości i dobrego stanu zdrowotności nasion, w sprawie których została już wydana dyrektywa Rady 70/458/EWG z dnia 29 września 1970 r. w sprawie obrotu materiałem siewnym warzyw ([4]), ale zależy także od stosowania odpowiedniego materiału nasadzeniowego; w tym celu niektóre Państwa Członkowskie wprowadziły przepisy, których celem jest zagwarantowanie odpowiedniej jakości i zdrowotności materiału rozmnożeniowego i nasadzeniowego warzyw będących przedmiotem obrotu;

stosowane w różnych Państwach Członkowskich odmienne sposoby postępowania z materiałem rozmnożeniowym i nasadzeniowym warzyw prawdopodobnie stwarzają bariery handlowe, a zatem utrudniają swobodny przepływ tych produktów we Wspólnocie; z uwagi na zamiar ustanowienia rynku wewnętrznego bariery te powinny być usuwane w drodze przyjęcia przepisów prawa wspólnotowego zastępujących te ustanowione przez poszczególne Państwa Członkowskie;

ustanowienie ujednoliconych warunków na poziomie wspólnotowym będzie gwarantowało otrzymywanie przez nabywców w całej Wspólnocie zdrowego i dobrej jakości materiału rozmnożeniowego i nasadzeniowego warzyw;

jeśli odnosi się to do stanu zdrowotności roślin, takie ujednolicone warunki muszą być zgodne z przepisami dyrektywy Rady 77/93/EWG z dnia 21 grudnia 1976 r. w sprawie środków ochronnych przeciwko wprowadzeniu do Państw Członkowskich organizmów szkodliwych dla roślin lub produktów roślinnych ([5]);

bez uszczerbku dla przepisów dotyczących stanu zdrowotności roślin zawartych w dyrektywie 77/93/EWG nie jest właściwym stosowanie zasad wspólnotowych w sprawie obrotu materiałem rozmnożeniowym i nasadzeniowym warzyw, jeśli wykazane jest, że produkty takie są przeznaczone na wywóz do państw trzecich, ponieważ zasady mające zastosowanie w takim przypadku mogą być odmienne od tych zawartych w niniejszej dyrektywie;

określenie stanu zdrowotności i norm jakości dla każdego rodzaju i gatunku warzyw wymaga długotrwałych i szczegółowych rozważań technicznych i naukowych; w tym celu powinna zostać ustanowiona stosowna procedura;

([1]) Dz.U. C 46 z 27.2.1990, str. 4 orazDz.U. C 296 z 15.11.1991, str. 10.
([2]) Dz.U. C 240 z 16.9.1991, str. 193.
([3]) Dz.U. C 182 z 23.7.1990, str. 19.
([4]) Dz.U. L 225 z 12.10.1970, str. 7; dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 90/654/EWG (Dz.U. L 353 z 17.12.1990, str. 48).
([5]) Dz.U. L 26 z 31.1.1977, str. 20; dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 92/10/EWG (Dz.U. L 70 z 17.3.1992, str. 27).

▼B

początkowo dostawcy materiału rozmnożeniowego i nasadzeniowego warzyw są odpowiedzialni za zagwarantowanie spełniania przez oferowane przez nich produkty warunków ustanowionych w niniejszej dyrektywie;

właściwe władze Państw Członkowskich muszą gwarantować, poprzez przeprowadzanie kontroli i inspekcji, iż dostawcy spełniają te warunki;

powinny zostać wprowadzone wspólnotowe działania kontrolne, aby zagwarantować jednolite stosowanie we wszystkich Państw Członkowskich norm ustanowionych w niniejszej dyrektywie;

w interesie nabywców materiału rozmnożeniowego i nasadzeniowego warzyw leży zapewnienie, aby znana była nazwa odmiany, a jej tożsamość chroniona;

w tym celu powinien zostać przyjęty przepis, o ile jest to możliwe, dotyczący stosowania zasad dotyczących aspektów odmianowych odnoszących się do obrotu nasionami warzyw;

w celu zagwarantowania tożsamości oraz zagwarantowania prawidłowego obrotu materiałem rozmnożeniowym i nasadzeniowym warzyw muszą zostać ustanowione zasady wspólnotowe dotyczące separacji partii i oznakowywania; stosowane etykiety powinny zawierać szczegółowe informacje niezbędne zarówno dla inspekcji urzędowej, jak i dla użytkowników;

w okresie, w którym występują czasowe trudności w uzyskiwaniu dostaw, może zostać dopuszczony do obrotu materiał rozmnożeniowy i siewny spełniający mniej surowe wymagania niż te zawarte w niniejszej dyrektywie;

pierwszym krokiem w kierunku ujednolicenia warunków jest wprowadzenie zakazu nakładania przez Państwa Członkowskie nowych warunków lub ograniczeń w sprawie obrotu, innych niż te ustanowione w niniejszej dyrektywie, w przypadku rodzajów i gatunków wymienionych w załączniku II, dla których zostanie sporządzone odpowiednie zestawienie;

powinny zostać przyjęte przepisy dotyczące dopuszczenia do obrotu we Wspólnocie materiału rozmnożeniowego i nasadzeniowego warzyw, produkowanego w państwach trzecich, pod warunkiem że materiał ten zawsze spełnia te same warunki jak materiał rozmnożeniowy i siewny warzyw produkowany we Wspólnocie i spełniający zasady wspólnotowe;

w celu ujednolicenia stosowanych w różnych Państwach Członkowskich technicznych metod badania oraz w celu dokonania porównań pomiędzy materiałem rozmnożeniowym i nasadzeniowym oraz warzywami produkowanymi we Wspólnocie i tym materiałem produkowanym w państwach trzecich powinny być prowadzone badania w celu sprawdzenia zgodności takich produktów z wymaganiami niniejszej dyrektywy;

w celu ułatwienia efektywnego działania niniejszej dyrektywy Komisji powinno zostać powierzone zadanie podjęcia działań do jej stosowania i wprowadzania zmian do jej załączników oraz ustanowienia procedury obowiązywania ścisłej współpracy pomiędzy Komisją i Państwami Członkowskimi w obrębie Stałego Komitetu ds. Nasion i Materiału Rozmnożeniowego dla Rolnictwa, Ogrodnictwa i Leśnictwa,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

1. Niniejsza dyrektywa ma zastosowanie dla materiału rozmnożeniowego i nasadzeniowego warzyw, oprócz nasion, będącego przedmiotem obrotu we Wspólnocie.

2. Artykuły 2-20 oraz art. 24 stosuje się w stosunku do rodzajów, gatunków i ich mieszańców wymienionych w załączniku II.

▼B

Podkładki i inne części roślin należących do innych rodzajów, gatunków albo ich mieszańców także podlegają przepisom zawartym w wymienionych powyżej artykułach, jeśli materiał jednego ze wspomnianych rodzajów lub gatunków, lub ich mieszańców, jest lub ma być na nich zaszczepiony.

3. Zmiany do wykazu rodzajów i gatunków w załączniku II są przyjmowane zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 22.

Artykuł 2

Niniejsza dyrektywa nie ma zastosowania dla materiału rozmnożeniowego lub nasadzeniowego przeznaczonego na wywóz do państw trzecich, jeśli zamiar ten został właściwie zidentyfikowany, a materiał jest dostatecznie odizolowany, nie naruszając przepisów dotyczących stanu zdrowotności ustanowionych w dyrektywie 77/93/EWG.

Przepisy wykonawcze do akapitu pierwszego, w szczególności w odniesieniu do identyfikacji i izolacji, przyjmuje się zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 21.

Artykuł 3

Dla celów niniejszej dyrektywy, stosuje się następujące definicje:

a) *materiał rozmnożeniowy*: części roślin lub cały materiał roślinny, włączając podkładki, przeznaczone do rozmnażania i produkcji warzyw;

b) *materiał nasadzeniowy*: całe rośliny i części roślin, włączając, dla roślin zaszczepionych, składniki zaszczepione, przeznaczone do zasadzenia do produkcji warzyw;

c) *dostawca*: każda osoba fizyczna lub prawna zajmująca się profesjonalnie co najmniej jedną z następujących działalności w odniesieniu do materiału rozmnożeniowego i nasadzeniowego warzyw: reprodukcją, produkcją, przechowywaniem i/lub poddawaniem zabiegom oraz obrotem;

d) *obrót*: posiadanie na sprzedaż lub na składzie, wystawianie lub oferowanie na sprzedaż, sprzedaż i/lub dostarczanie do innych osób, niezależnie od formy, materiału rozmnożeniowego lub nasadzeniowego;

e) *odpowiedzialny urzędowy organ*:

   i) wyłączna i centralna władza, ustanowiona lub wyznaczona przez Państwo Członkowskie pod nadzorem rządu krajowego i odpowiedzialna za kwestie dotyczące jakości;

   ii) jakakolwiek władza państwowa ustanowiona:

      — albo na poziomie krajowym,

      — albo na poziomie regionalnym, pod nadzorem władz krajowych w granicach ustanowionych przez ustawodawstwo krajowe danego Państwa Członkowskiego.

   Organy określone w ppkt i) i ii) mogą, zgodnie z ich ustawodawstwem krajowym, powierzyć zadania ustanowione w niniejszej dyrektywie, na ich odpowiedzialność i pod ich nadzorem, jakiejkolwiek osobie prawnej prawa publicznego lub prywatnego, której na mocy urzędowo zatwierdzonego statutu zostało powierzone wykonywanie wyłącznie specjalnych funkcji publicznych, pod warunkiem że taka osoba i jej przedstawiciele nie są prywatnie zainteresowani wynikami prowadzenia takich działań.

   Państwa Członkowskie gwarantują ścisłą współpracę między organami określonymi w ppkt ii) a tymi określonymi w ppkt i).

   Ponadto, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 21, może zostać zatwierdzona każda inna osoba prawna ustanowiona w imieniu jakiegokolwiek organu zgodnie z ppkt i) i ii), działająca z upoważnienia i pod nadzorem takiego organu, pod warunkiem że taka osoba nie jest prywatnie zainteresowana wynikami prowadzenia takich działań.

▼B

Państwa Członkowskie powiadamiają Komisję o ich odpowiedzialnych organach urzędowych. Komisja niezwłocznie informuje o tym inne Państwa Członkowskie;

f) *działania urzędowe*: działania podjęte przez odpowiedzialny organ urzędowy;

g) *urzędowa inspekcja*: inspekcja przeprowadzana przez odpowiedzialny organ urzędowy;

h) *urzędowa deklaracja*: deklaracja odpowiedzialnego organu urzędowego lub deklaracja wydana na jego odpowiedzialność;

i) *partia*: liczba jednostek pojedynczego towaru, możliwa do zidentyfikowania ze względu na jednorodność jego składników i pochodzenie;

j) *laboratorium*: podmiot prawa publicznego lub prywatnego przeprowadzający analizy i odpowiednie diagnozy umożliwiające producentowi kontrolowanie jakości produkcji.

Artykuł 4

Zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 22 w załączniku I ustanawia się wykaz dla każdego rodzaju i gatunku w związku z załącznikiem II oraz dla podkładek z innych rodzajów i gatunków, jeśli materiał z tych rodzajów lub gatunków jest lub ma być na nich zaszczepiony, z uwzględnieniem warunków dotyczących zdrowotności roślin, ustanowionych w dyrektywie 77/93/EWG i mających zastosowanie dla odnośnych rodzajów i/lub gatunków; wykaz ten wskazuje ponadto:

i) warunki, jakie mają być spełnione przez materiał nasadzeniowy warzyw, w szczególności te odnoszące się do jakości i czystości uprawy oraz, gdzie stosowne, cech odmianowych. Wymagania te dodaje się w załączniku I część A;

ii) warunki, jakie mają być spełnione przez materiał rozmnożeniowy, w szczególności te odnoszące się do stosowanego systemu rozmnażania, czystości uprawy rosnącej oraz, gdzie stosowne, cech odmianowych. Warunki te zostaną wymienione w załączniku I część B.

Artykuł 5

1. Państwa Członkowskie zapewnią, że dostawcy podejmą wszelkie niezbędne działania dla zagwarantowania zgodności z normami ustalonymi w niniejszej dyrektywie we wszystkich fazach produkcji i obrotu materiałem rozmnożeniowym i nasadzeniowym warzyw.

2. Dla celów ust. 1 wspomniani dostawcy przeprowadzą sami kontrole lub zlecą przeprowadzenie przez akredytowanego dostawcę lub odpowiedzialne organy urzędowe kontroli opartych na następujących zasadach:

— zidentyfikowanie momentów krytycznych w ich procesie produkcyjnym na podstawie stosowanych metod produkcji,

— ustalenie i stosowanie metod monitorowania i kontroli momentów krytycznych określonych w pierwszym tiret,

— pobranie prób do analiz przeprowadzanych w laboratorium akredytowanym przez odpowiedzialny organ urzędowy w celu sprawdzenia zgodności z normami ustanowionymi w niniejszej dyrektywie,

— przechowywanie pisemnych danych lub danych zarejestrowanych w sposób nieusuwalny, określonych w pierwszym, drugim i trzecim tiret, oraz danych dotyczących produkcji i obrotu materiałem rozmnożeniowym i nasadzeniowym; dane te mają być do dyspozycji odpowiedzialnego organu urzędowego. Dokumenty te i dane mają być przechowywane przez okres, co najmniej jednego roku.

Jednakże, w stosunku do dostawców, których działalność w związku z tym jest ograniczona jedynie do dystrybucji materiału rozmnożeniowego i nasadzeniowego warzyw, produkowanego i pakowanego w miejscach innych niż ich własne, wymagane jest jedynie przechowywanie danych pisemnych lub danych zarejestrowanych w sposób nieusuwalny, dotyczących kupna i sprzedaży i/lub dostarczania takich produktów.

▼B

Niniejszy ustęp nie ma zastosowania do dostawców, których działalność w związku z tym jest ograniczona do dostarczania niewielkich ilości materiału rozmnożeniowego i nasadzeniowego warzyw dla nieprofesjonalnych odbiorców finalnych.

3. Jeśli wynik ich własnych kontroli lub jakiekolwiek informacje będące w dyspozycji dostawców określonych w ust. 1 ujawnią obecność jednego lub większej liczby organizmów szkodliwych określonych w dyrektywie 77/93/EWG lub organizmów szkodliwych w ilościach większych niż te dopuszczone w normach lub tych wymienionych w odnośnych wykazach ustanowionych na podstawie art. 4, to dostawcy niezwłocznie powiadamiają o tym odpowiedzialne urzędowe gremium oraz podejmują działania wskazane przez taki organ lub każde inne działania konieczne do obniżenia zagrożenia rozprzestrzenienia takich organizmów szkodliwych. Dostawca zachowuje rejestry wszystkich wystąpień organizmów szkodliwych w jego obiektach oraz informacje o wszelkich działaniach podjętych w związku z takimi wystąpieniami.

4. Szczegółowe zasady stosowania ust. 2 akapit drugi przyjmuje się zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 21.

Artykuł 6

1. Odpowiedzialny organ urzędowy akredytuje dostawców zaraz po sprawdzeniu, że ich metody produkcji i obiekty spełniają wymagania niniejszej dyrektywy w odniesieniu do charakteru prowadzonej przez nich działalności. Akredytacja musi być odnawiana, jeśli dostawca decyduje się na prowadzenie działalności innej niż ta, na którą otrzymał on akredytację uprzednio.

2. Odpowiedzialny organ urzędowy akredytuje laboratoria zaraz po sprawdzeniu, że laboratoria te, ich metody i obiekty spełniają te wymagania niniejszej dyrektywy, które mają być ustanowione zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 21, w odniesieniu do charakteru prowadzonej przez nie działalności analitycznej. Akredytacja musi być odnawiana, jeśli laboratorium decyduje się na prowadzenie działalności innej niż ta, na którą otrzymało ono akredytację uprzednio.

3. Odpowiedzialny organ urzędowy podejmuje wszelkie niezbędne działania, jeśli przestają być spełniane wymagania określone w ust. 1 i 2. W tym celu organ ten zwraca szczególną uwagę na wnioski z każdej kontroli przeprowadzanej zgodnie z art. 7.

4. Nadzór i monitorowanie dostawców, obiektów i laboratoriów jest przeprowadzany regularnie przez odpowiedzialny organ urzędowy lub na odpowiedzialność odpowiedzialnego organu urzędowego, który ma w każdej chwili swobodny dostęp do każdej części obiektów, w celu zagwarantowania zgodności z wymaganiami niniejszej dyrektywy. Przyjmuje się niezbędne przepisy wykonawcze dotyczące nadzoru i monitorowania, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 21.

Jeśli podczas prowadzenia takiego nadzoru i monitorowania zostanie ujawnione, że nie są spełniane wymagania niniejszej dyrektywy, to odpowiedzialny organ urzędowy podejmuje odpowiednie działania.

Artykuł 7

1. Eksperci Komisji mogą we współpracy z odpowiedzialnymi organami urzędowymi Państw Członkowskich przeprowadzić kontrole na miejscu, o ile jest to konieczne, w celu zagwarantowania jednolitego stosowania przepisów niniejszej dyrektywy, w szczególności w celu sprawdzenia, czy dostawcy rzeczywiście spełniają wymagania niniejszej dyrektywy. Państwo Członkowskie, na którego terytorium przeprowadzana jest kontrola, służy ekspertom wszelką niezbędną pomocą w wypełnianiu ich obowiązków. Komisja informuje Państwa Członkowskie o wyniku kontroli.

2. Szczegółowe zasady stosowania przepisów ust. 1 przyjmuje się zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 21.

▼B

Artykuł 8

1. Materiał rozmnożeniowy i nasadzeniowy warzyw może być wprowadzany do obrotu tylko przez akredytowanych dostawców oraz pod warunkiem że spełniają oni wymagania ustanowione w wykazie określonym w art. 4.

2. Bez uszczerbku dla przepisów dyrektywy 77/93/EWG przepisy ust. 1 nie mają zastosowania dla materiału rozmnożeniowego i nasadzeniowego warzyw przeznaczonego do:

a) doświadczeń lub celów naukowych; lub

b) pracy selekcyjnej; lub

c) środków mających na celu ochronę różnorodności genetycznej.

Szczegółowe zasady stosowania przepisów lit. a) i b) przyjmuje się jako niezbędne zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 21. Wskazanym jest, aby przed dniem 1 stycznia 1993 r. zostały przyjęte szczegółowe zasady stosowania przepisów lit. c), zgodnie z tą samą procedurą.

Artykuł 9

1. Bez uszczerbku dla przepisów art. 2 materiał rozmnożeniowy i nasadzeniowy warzyw, należący do rodzajów lub gatunków wymienionych w załączniku II, a także wymieniony w dyrektywie 70/458/EWG, nie jest przedmiotem obrotu we Wspólnocie, chyba że należy do odmiany dopuszczonej do obrotu zgodnie z przepisami dyrektywy 70/458/EWG.

2. Bez uszczerbku dla przepisów art. 2 oraz ust. 3 i 4 niniejszego artykułu materiał rozmnożeniowy i nasadzeniowy warzyw, należący do rodzajów lub gatunków wymienionych w załączniku II, ale który nie jest objęty dyrektywą 70/458/EWG, nie jest przedmiotem obrotu we Wspólnocie, chyba że należy do odmiany urzędowo dopuszczonej do obrotu w co najmniej jednym Państwie Członkowskim.

Przepisy podane w art. 4, 5 i 10 ust. 3 dyrektywy 70/458/EWG stosuje się dla warunków dla dopuszczenia do obrotu.

Artykuł 3 ust. 2 i 4, art. 6, 7, 8, 10 ust. 1, 2 i 4 oraz art. 11-15 wspomnianej dyrektywy mają zastosowanie *mutatis mutandis* po wprowadzeniu niezbędnych zmian do procedur i formalności dla dopuszczenia do obrotu i utrzymywania produkcji.

Wyniki nieurzędowych badań i praktyczne informacje uzyskane w trakcie uprawy mogą być brane pod uwagę w każdym przypadku.

3. Państwa Członkowskie podejmują wszelkie niezbędne kroki w celu zagwarantowania, że urzędowe dopuszczenie odmian należących do rodzajów lub gatunków określonych w ust. 2, które zostało udzielone przed dniem 1 stycznia 1993 r. zgodnie z zasadami innymi niż te podane w dyrektywie 70/458/EWG lub na podstawie faktu, że ich materiał był przedmiotem obrotu na ich terytorium przed tym terminem, traci ważność najpóźniej dnia 30 czerwca 1998 r., chyba że odnośne odmiany zostały dopuszczone w terminie zgodnie z przepisami ust. 1.

4. Odmiany urzędowo dopuszczone zgodnie z ust. 2 i 3, zostają wprowadzone do Wspólnego Katalogu Odmian Gatunków Warzyw określonych w art. 17 dyrektywy 70/458/EWG. Artykuł 16 ust. 2 i 3, art. 17, 18 i 19 stosuje się *mutatis mutandis* po dokonaniu niezbędnych zmian.

Publikacje, będące przedmiotem zainteresowania, określają odmiany dopuszczone do obrotu na mocy ust. 3, wraz ze specjalną adnotacją.

Artykuł 10

1. Podczas uprawy oraz podczas przerywania lub pasynkowania materiału rodzicielskiego, materiał rozmnożeniowy i nasadzeniowy warzyw jest utrzymywany w osobnych partiach.

▼B

2. Jeśli materiał rozmnożeniowy i nasadzeniowy warzyw o różnym pochodzeniu jest umieszczany razem lub jest mieszany podczas pakowania, składowania, transportu lub dostarczania, dostawca zachowuje rejestry zawierające następujące dane: skład partii i pochodzenie poszczególnych składników.

3. Państwa Członkowskie gwarantują zgodność z wymaganiami ust. 1 i 2 poprzez przeprowadzanie urzędowych inspekcji.

Artykuł 11

1. Bez uszczerbku dla przepisów art. 10 ust. 2 materiał rozmnożeniowy i nasadzeniowy warzyw jest przedmiotem obrotu tylko w formie dostatecznie jednorodnych partii oraz jeśli partie te zostały uznane za spełniające przepisy niniejszej dyrektywy, a także są zaopatrzone w dokument sporządzony przez dostawcę zgodnie z warunkami podanymi w wykazie ustanowionym w art. 4. Jeśli na takim dokumencie znajduje się urzędowa deklaracja, to jest ona wyraźnie oddzielona od wszystkich innych zawartości dokumentu.

W wykazie określonym w art. 4 ustanawia się wymagania dotyczące etykietowania i/lub plombowania oraz pakowania materiału rozmnożeniowego i nasadzeniowego warzyw.

2. W przypadku dostawy materiału rozmnożeniowego i nasadzeniowego warzyw przez detalistę do nieprofesjonalnego odbiorcy finalnego, wymagania dotyczące etykietowania mogą zostać ograniczone do odpowiednich informacji o produkcie.

Artykuł 12

Państwa Członkowskie mogą zwolnić:

— od stosowania przepisów art. 11 drobnych producentów, których cała produkcja i sprzedaż materiału rozmnożeniowego i nasadzeniowego warzyw jest przeznaczona do ostatecznego użytku przez osoby na rynku lokalnym, które nie zajmują się profesjonalną produkcją roślinną („obrót lokalny”);

— od kontroli i urzędowych inspekcji przewidzianych w art. 18 lokalny obrót materiałem rozmnożeniowym i nasadzeniowym warzyw produkowanym przez takie osoby zwolnione od tych obowiązków.

Zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 21 przyjmuje się przepisy wykonawcze odnoszące się do innych wymagań dotyczących zwolnień w związku z pierwszym i drugim tiret, w szczególności w zakresie pojęć „drobni producenci” i „rynek lokalny” oraz odnoszące się do procedur.

Artykuł 13

W wypadku czasowych trudności w dostarczaniu materiału rozmnożeniowego i nasadzeniowego warzyw, spełniającego wymagania niniejszej dyrektywy, mogą zostać przyjęte środki, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 21, dotyczące obrotu materiałem rozmnożeniowym i nasadzeniowym warzyw spełniającym mniej surowe wymagania, bez uszczerbku dla przepisów dotyczących zdrowotności roślin ustanowionych w dyrektywie 77/93/EWG.

Artykuł 14

1. Obrót materiałem rozmnożeniowym i nasadzeniowym warzyw, który spełnia wymagania i warunki niniejszej dyrektywy, nie podlega żadnym ograniczeniom z uwagi na osobę dostawcy, zdrowotność roślin, podłoże uprawowe i przeprowadzone inspekcje, z wyjątkiem tych ustanowionych w niniejszej dyrektywie.

2. Obrót materiałem rozmnożeniowym i nasadzeniowym warzyw, którego odmiana znajduje się we wspólnym katalogu odmian gatunków warzyw, nie podlega żadnym ograniczeniom z uwagi na odmianę, z wyjątkiem tych ustanowionych w niniejszej dyrektywie lub odnoszących się do niniejszej dyrektywy.

▼B

Artykuł 15

W zakresie produktów w związku z załącznikiem II Państwa Członkowskie powstrzymują się od nakładania bardziej surowych warunków lub ograniczeń handlowych, z wyjątkiem warunków ustanowionych w wykazach zgodnie z art. 4 lub, w przypadku ich braku, tych istniejących w terminie przyjmowania niniejszej dyrektywy.

Artykuł 16

1. Zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 21 określa się, czy materiał rozmnożeniowy i nasadzeniowy warzyw, produkowany w państwie trzecim i spełniający te same warunki odnoszące się do obowiązków dostawcy, tożsamości, cech, zdrowotności roślin, podłoża uprawowego, opakowania, przeprowadzonych inspekcji, oznaczania i plombowania, jest równoważny pod każdym z tych względów materiałowi rozmnożeniowemu i nasadzeniowemu warzyw produkowanemu we Wspólnocie i spełnia wymagania i warunki niniejszej dyrektywy.

2. W oczekiwaniu na decyzję określoną w ust. 1 Państwa Członkowskie mogą, w terminie do dnia ►M9 31 grudnia 2007 r. ◄ oraz bez naruszenia przepisów dyrektywy 77/93/EWG, stosować w stosunku do przywozu materiału rozmnożeniowego i nasadzeniowego warzyw z państw trzecich warunki co najmniej równoważne tym podanym tymczasowo lub trwale w wykazach określonych w art. 4. W przypadku gdy warunki takie nie są ustanowione we wspomnianych wykazach, to warunki przywozu muszą być co najmniej równoważne tym mającym zastosowanie do produkcji w odnośnym Państwie Członkowskim.

Zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 21 termin określony w akapicie pierwszym może, dla różnych państw trzecich, zostać odroczony aż do podjęcia decyzji określonej w ust. 1.

Materiał rozmnożeniowy i nasadzeniowy warzyw, przywożonych przez Państwo Członkowskie zgodnie z przepisami podjętym przez te Państwo Członkowskie stosownie do akapitu pierwszego, nie podlega żadnym ograniczeniom handlowym w innych Państwach Członkowskich ze względu na kwestie określone w ust. 1.

Artykuł 17

Państwa Członkowskie gwarantują, że podczas produkcji i obrotu prowadzona jest urzędowa inspekcja, poprzez pobieranie próbek materiału rozmnożeniowego i nasadzeniowego, w celu sprawdzenia zgodności z wymaganiami i warunkami niniejszej dyrektywy.

Artykuł 18

Szczegółowe procedury wykonawcze dla przeprowadzania kontroli przewidzianych w art. 5 oraz dla urzędowej inspekcji przewidzianej w art. 10 i 17, włączając metody pobierania prób, przyjmuje się zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 21.

Artykuł 19

1. Jeśli podczas prowadzenia nadzoru i monitorowania, przewidzianych w art. 6 ust. 4, urzędowej inspekcji przewidzianej w art. 17 lub doświadczeń przewidzianych w art. 20 zostanie stwierdzone, że materiał rozmnożeniowy i nasadzeniowy warzyw nie spełnia wymagań niniejszej dyrektywy, to odpowiedzialny organ urzędowy Państwa Członkowskiego podejmuje odpowiednie środki w celu zagwarantowania, że materiał ten będzie spełniał przepisy niniejszej dyrektywy lub, jeśli nie jest to możliwe, zakazuje obrotu takim materiałem rozmnożeniowym i nasadzeniowym warzyw w obrębie Wspólnoty.

2. Jeśli zostanie stwierdzone, że materiał rozmnożeniowy i nasadzeniowy warzyw wprowadzany do obrotu przez prywatnego dostawcę nie spełnia wymagań i warunków niniejszej dyrektywy, to odnośne Państwo Członkowskie gwarantuje, że podejmowane są właściwe środki w stosunku do takiego dostawcy. Jeśli dostawca posiada

▼B

zakaz obrotu materiałem rozmnożeniowym i nasadzeniowym warzyw, to Państwo Członkowskie powiadamia o tym Komisję i właściwe władze krajowe w Państwie Członkowskim.

3. Jakiekolwiek działania podjęte na podstawie ust. 2 zostają cofnięte, gdy tylko zostanie ustalone z odpowiednią pewnością, że materiał rozmnożeniowy i nasadzeniowy warzyw przeznaczony do obrotu przez takiego dostawcę będzie w przyszłości spełniał wymagania i warunki niniejszej dyrektywy.

▼M8

Artykuł 20

1. Próby lub, w miarę potrzeby, badania, przeprowadza się w Państwach Członkowskich na próbkach w celu sprawdzenia czy materiał rozmnożeniowy i nasadzeniowy roślin warzywnych spełnia wymogi i warunki niniejszej dyrektywy, włączając te odnoszące się do zdrowia roślin. Komisja może organizować próbne inspekcje przeprowadzane przez przedstawicieli Państw Członkowskich i Komisji.

2. Wspólnotowe badania porównawcze i próby przeprowadza się we Wspólnocie dla kontroli granicznej próbek materiału rozmnożeniowego i nasadzeniowego roślin warzywnych wprowadzanego do obrotu zgodnie z przepisami niniejszej dyrektywy, niezależnie od tego, czy są one obowiązujące czy uznaniowe, oraz podczas pobierania próbek. Testy porównawcze i próby mogą obejmować, co następuje:

— materiał rozmnożeniowy i nasadzeniowy roślin warzywnych, produkowany w państwach trzecich,

— materiał rozmnożeniowy i nasadzeniowy roślin warzywnych nadający się dla rolnictwa ekologicznego,

— materiał rozmnożeniowy i nasadzeniowy roślin warzywnych wprowadzany do obrotu w związku ze środkami mającymi na celu ochronę różnorodności genetycznej.

3. Powyższe testy porównawcze i próby stosuje się w celu zharmonizowania technicznych metod certyfikacji oraz w celu sprawdzenia, czy zostały spełnione warunki, którym musi odpowiadać materiał rozmnożeniowy i nasadzeniowy roślin warzywnych.

4. Komisja, stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 21, podejmuje niezbędne ustalenia dotyczące przeprowadzania badań. Komisja powiadamia komitet określony w art. 21 dotyczący technicznych uzgodnień dotyczących przeprowadzania badań i prób i ich wynikach. Jeżeli występują problemy ze zdrowiem roślin, Komisja powiadamia Stały Komitet ds. Zdrowia Roślin.

5. Wspólnota może wnieść wkład pieniężny dla przeprowadzania badań i prób przewidzianych w ust. 2 i 3.

Wkład pieniężny nie przekracza rocznych środków wyznaczonych przez organy budżetowe.

6. Badania i próby, na które można przeznaczyć wkład finansowy Wspólnoty oraz szczegółowe zasady dostarczania wkładu finansowego ustala się zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 21.

7. Badania i próby przewidziane w ust. 2 i 3 mogą być przeprowadzone jedynie przez organy państwowe lub osoby prawne działające w imieniu państwa.

▼M7

Artykuł 21

1. Komisję wspomaga Komitet określany jako „Stały Komitet ds. Nasion Roślin Rolniczych, Ogrodniczych i Leśnych”.

2. W przypadku odniesienia do niniejszego artykułu mają zastosowanie art. 4 i 7 decyzji 1999/468/WE ([1]).

([1]) Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.

▼M7

Termin określony w art. 4 ust. 3 decyzji 1999/468/WE ustala się na jeden miesiąc.

3. 3. Komitet uchwala swój regulamin wewnętrzny.

Artykuł 22

1. Komisję wspomaga Stały Komitet ds. Nasion i Materiału Rozmnożeniowego dla Rolnictwa, Ogrodnictwa i Leśnictwa.

2. W przypadku odniesienia do niniejszego artykułu, art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE stosuje się zgodnie z przepisami zawartymi w jej art. 7 i 8 ([1]).

Termin określony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na trzy miesiące.

▼B

Artykuł 23

Zmiany do wykazów określone w art. 4 oraz do warunków i szczegółowych zasad przyjętych w celu stosowania niniejszej dyrektywy zostają przyjęte zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 21.

Artykuł 24

1. Państwa Członkowskie gwarantują, że materiał rozmnożeniowy i nasadzeniowy warzyw, produkowany na ich terytoriach i przeznaczony do obrotu, spełnia wymagania niniejszej dyrektywy.

2. Jeśli podczas urzędowej inspekcji zostanie stwierdzone, że materiał rozmnożeniowy i nasadzeniowy warzyw nie może, z powodu niespełnienia warunku odnoszącego się do zdrowotności roślin, być przedmiotem obrotu, odnośne Państwo Członkowskie podejmie właściwe urzędowe środki w celu wyeliminowania jakiegokolwiek wynikającego z tego powodu zagrożenia dla zdrowotności roślin.

Artykuł 25

1. Państwa Członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy nie później niż dnia 31 grudnia 1992 r. Niezwłocznie powiadamiają o tym Komisję.

Przepisy przyjęte przez Państwa Członkowski zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określane są przez Państwa Członkowskie

2. W odniesieniu do art. 5-11, art. 14, 15, 17, 19 i 24 termin stosowania dla każdego rodzaju lub gatunku w związku z załącznikiem II wyznacza się zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 21, jeśli sporządzony jest wykaz określony w art. 4.

Artykuł 26

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

([1]) Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.

▼B

ZAŁĄCZNIK I

Warunki, jakie mają być ustanowione zgodnie z art. 4.

Punkt A

Warunki, jakie musi spełnić materiał nasadzeniowy.

Punkt B

Wykazy dla rodzajów i gatunków niewymienionych w dyrektywie 70/458/EWG, zawierające warunki, jakie musi spełnić materiał rozmnożeniowy.

▼B

ZAŁĄCZNIK II

Wykaz rodzajów i gatunków określonych w art. 1 ust. 2

— *Allium ascalonicum*	cebula szalotka
— *Allium cepa L. onion*	cebula
— *Allium fistulosum L.*	czosnek dęty
— *Allium porrum L.*	por
— *Allium sativum L.*	czosnek pospolity
— *Anthriscus cerefolium (L.) Hoffm.*	trybula ogrodowa
— *Apium graveolens L.*	seler zwyczajny
— *Asparagus officinalis L.*	szparag lekarski
— *Beta vulgaris L. var. vulgaris*	burak liściowy (boćwina)
— *Beta vulgaris L. var. conditiva Alef.*	burak czerwony
— *Brassica oleracea L. convar. acephala (DC) Alef. var. sabellica L.*	jarmuż
— *Brassica oleracea L. convar. botrytis (L.) Alef. var. botrytis L.*	kalafior
— *Brassica oleracea L. convar. botrytis (L.) Alef. var. cymosa Duch.*	brokuł
— *Brassica oleracea L. convar. var. gammifera DC*	kapusta brukselska
— *Brassica oleracea L. convar. capitata (L.) Alef. var. sabauda L.*	kapusta włoska
— *Brassica oleracea L. convar. capitata (L.) Alef. var. alba DC*	kapusta biała
— *Brassica oleracea L. convar. capitata (L.) Alef. var. rubra DC*	kapusta czerwona
— *Brassica oleracea L. convar. acephala (DC) Alef. var. gongylodes*	kalarepa
— *Brassica pekinensis L.*	kapusta pekińska
— *Brassica rapa L. var. rapa*	rzepa
— *Capsicum annuum L.*	papryka roczna
— *Chicorium endivia L.*	cykoria endywia
— *Chicorium intybus L. (Partim)*	cykoria podróżnik
— *Citrullus lanatus (Thunb.) Matsum. et Nakai*	arbuz (kawon)
— *Cucumis melo L.*	melon
— *Cucumis sativus L.*	ogórek (korniszon)
— *Cucurbita maxima Duch.*	dynia olbrzymia
— *Cucurbita pepo.*	dynia zwyczajna
— *Cynara cardunculus L.*	karczoch hiszpański
— *Cynara scolymus L.*	karczoch zwyczajny
— *Daucus carota L.*	marchew ogrodowa
— *Foeniculum vulgare P. Mill.*	koper włoski
— *Lactuca sativa L.*	sałata siewna
— *Lycopersicon lycopersicum (L.) Karsten ex Farw.*	pomidor
— *Petroselinum crispum (Mill.) Nyman ex A. W. Hill*	pietruszka zwyczajna
— *Phaseolus coccineus L.*	fasola wielokwiatowa
— *Phaseolus vulgaris L.*	fasola zwykła
— *Pisum sativum L. (Partim)*	grochy, wyłączając grochy pastewne
— *Raphanus sativus L.*	rzodkiew zwyczajna
— *Rheum spp.*	rabarbar
— *Scorzonera hispanica L.*	wężymord czarny korzeń
— *Solanum melongema L.*	psianka podłużna

▼B

— *Spinacia oleracea L.*	szpinak warzywny
— *Valerianelle locusta (L.) Latter.*	roszpunka jadalna
— *Vicia faba L. (Partim)*	bób